

32

DEKRET POLSKIEGO KOMITETU WYZWOLENIA NARODOWEGO

z dnia 7 października 1944 r.

o utworzeniu Państwowego Urzędu Repatriacyjnego

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. F. Nr 1, poz. 3) — Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Tworzy się „Państwowy Urząd Repatriacyjny“.

Art. 2. Do zakresu działania Państwowego Urzędu Repatriacyjnego należy:

- a) organizacja repatriacji ludności z obszarów innych państw na terytorium Państwa Polskiego;
- b) regulowanie planowego napływu repatriantów;
- c) opieka sanitarno-żywnościowa podczas przeprowadzania repatriacji;
- d) planowe rozmieszczanie repatriantów i organizacji ich osadnictwa na ziemiach polskich;
- e) prowadzenie akcji pomocy repatriantom w zakresie gospodarczej odbudowy warsztatów pracy;
- f) popieranie zrzeszeń i instytucji społecznych w kraju i zagranicą, o ile ich celem jest niesienie pomocy i opieka nad repatriantami.

Art. 3. Państwowy Urząd Repatriacyjny uzgadnia swą działalność z poszczególnymi resortami w zakresie spraw, należących do tych resortów.

Art. 4. Na czele Państwowego Urzędu Repatriacyjnego stoi dyrektor; mianuje go i zwalnia Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego.

Art. 5. Do zakresu działania dyrektora Państwowego Urzędu Repatriacyjnego należy ogólne kierownictwo sprawami tego urzędu.

Art. 6. Zastępcę dyrektora Państwowego Urzędu Repatriacyjnego mianuje i zwalnia Prezydium Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego na wniosek dyrektora, pozostałych urzędników mianuje i zwalnia dyrektor.

Art. 7. Państwowy Urząd Repatriacyjny podlega Prezydium Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego.

Budżet tego urzędu objęty jest budżetem Prezydium Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego.

Art. 8. Wewnętrzną organizację Państwowego Urzędu Repatriacyjnego określi Prezydium Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego.

Art. 9. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Przewodniczącemu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego.

Art. 10. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Krajowej
Rady Narodowej: *Bolesław Bierut*

Przewodniczący Polskiego Komitetu
Wyzwolenia Narodowego i Kierownik
Resortu Spraw Zagranicznych:

Edward Bolesław Osóbka-Morawski

33

DEKRET POLSKIEGO KOMITETU WYZWOLENIA NARODOWEGO

z dnia 7 października 1944 r.

o Milicji Obywatelskiej

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 3) — Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Milicja Obywatelska jest prawnopubliczną formacją służby Bezpieczeństwa Publicznego.

Art. 2. Do zakresu działania Milicji Obywatelskiej należy:

- a) ochrona bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego;
- b) dochodzenie i ściganie przestępstw;

c) wykonywanie zleceń władz administracyjnych, sądów i prokuratury w zakresie prawem przewidzianym.

Ar. 3. Organizacja Milicji Obywatelskiej pod względem terytorialnym przystosowana jest do podziału administracyjnego Państwa na województwa i powiaty.

Ar. 4. Milicja Obywatelska podlega Kierownikowi Resortu Bezpieczeństwa Publicznego. Na czele Milicji Obywatelskiej stoi Komendant Główny.

Ar. 5. Komendanta Głównego Milicji Obywatelskiej mianuje i zwalnia Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego na wniosek Kierownika Bezpieczeństwa Publicznego. Zastępcę Komendanta Głównego i Komendantów Wojewódzkich mianuje i zwalnia Kierownik Resortu Bezpieczeństwa Publicznego, na wniosek Komendanta Głównego. Komendantów Powiatowych mianuje, przenosi i zwalnia Komendant Główny na wniosek Komendantów Wojewódzkich Milicji Obywatelskiej.

Ar. 6. Sposób mianowania, przenoszenia i zwalniania pozostałych członków Milicji Obywatelskiej, organizację wewnętrzną, szczegółowy zakres działania władz Milicji Obywatelskiej, stosunki służbowe w Milicji Obywatelskiej, jak również prawa i obowiązki, odpowiedzialność dyscyplinarną człon-

ków Milicji Obywatelskiej określi rozporządzenie Kierownika Resortu Bezpieczeństwa Publicznego.

Ar. 7. Kontrolę społeczną nad działalnością Milicji Obywatelskiej zgodnie z art. 28 p. 2 dekretu z dnia 11 września 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 22) o organizacji i działaniu rad narodowych — sprawują rady narodowe terytorialnie właściwe, za pośrednictwem swoich prezydiów względnie przez wyłonione komisje.

Ar. 8. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Kierownikowi Resortu Bezpieczeństwa Publicznego w porozumieniu z Kierownikiem Resortu Administracji Publicznej.

Ar. 9. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Krajowej
Rady Narodowej: *Bolesław Bierut*

Przewodniczący Polskiego Komitetu
Wyzwolenia Narodowego:

Edward Bolesław Osóbka-Morawski

Kierownik Resortu Bezpieczeństwa Publicznego:
Stanisław Radkiewicz

Kierownik Resortu Administracji Publicznej:
Stanisław Kotek-Agroszewski

34

ROZPORZĄDZENIE KIEROWNIKA RESORTU PRACY, OPIEKI SPOŁECZNEJ I ZDROWIA

z dnia 1 października 1944 r.

w sprawie wykonania dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 7 września 1944 r. o tymczasowych organach samorządu w ubezpieczalniach społecznych.

Na podstawie art. 9 i art. 4 ust. 5 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 7 września 1944 r. o tymczasowych organach samorządu w ubezpieczalniach społecznych (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 24) zarządza się, co następuje:

§ 1. Kierownik Resortu Pracy, Opieki Społecznej i Zdrowia wzywa w drodze obwieszczenia, ogłoszonego w dzienniku „Rzeczpospolita“, organizacje zawodowe robotników i pracowników oraz izby przemysłowo-handlowe i organizacje zawodowe pracodawców przemysłowo-handlowych, czynne w okręgu danej ubezpieczalni społecznej, tudzież zarządy przedsiębiorstw i instytucji państwowych i samorządowych, czynnych w okręgu danej ubezpieczalni społecznej, a nienależących do stowarzyszeń zawodowych pracodawców, aby przedstawiły w oznaczo-

nym terminie listy kandydatów na członków i zastępców członków tymczasowej rady ubezpieczalni społecznej. Organizacje zawodowe robotników i pracowników umysłowych złożyć mogą jedną wspólną listę kandydatów. To samo dotyczy organizacji pracodawców.

§ 2. Wezwanie o przedstawienie list kandydatów winno obejmować:

- 1) liczbę powołać się mających członków tymczasowej rady danej ubezpieczalni społecznej oraz liczbę zastępców;
- 2) oznaczenie okręgu ubezpieczalni społecznej;
- 3) termin do złożenia list kandydatów;
- 4) warunki jakim mają odpowiadać kandydaci.